

معماری پارامتریک چالشی جدید در معماری و شهرسازی پایدار

مینا بیات^{1*}، رسول پهلوان پور²

1- کارشناسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد

زنجان، ایران. mina.baaayat@yahoo.com

2- کارشناسی ارشد معماری، مدرس دانشگاه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد

زنجان، ایران R_pahlavanpour@yahoo.com

چکیده

در صورتیکه در یک روند تکاملی، آنچه که در دوره های مختلف تاریخی روی داده است را به طور خلاصه مورد بررسی قرار دهیم خواهیم دید که انسان در ابتدا از طبیعت الگو گرفته و با شناخت های آیه ای شروع به ساخت سرپناه برای خود می نماید و به تدریج هنگامی که شیوه ساخت ابزار های گوناگون را از همین طبیعت آموخت، توانست توانایی تغییر دادن طبیعت را به دست آورد. با ظهور انقلاب صنعتی و پدیده فوردیسم، تولید انبوه عرصه ای جدید را پیش روی انسان قرار داد. همین پدیده زمینه ای را فراهم کرد که انسان های در بند ابزار، سر به طغیانی برای خواستن آنچه که خود می خواستند بردارند و به مرحله ای رسیدند که هرکس قادر بود راوی خود از زیبایی باشد و آنچه را در اختیار می گیرد برای خود تعریف کند. از نیمه ی دوم دهه 1990، انقلاب الکترونیک، هم حرفه و هم زمان را تحت تاثیر خود قرار داده است. اما آیا تغییراتی که این انقلاب با خود به همراه می آورد یک انقلاب بنیادین در شکل ها و عملکردهای معماری به وجود می آورد؟ در تمام معماری های مرتبط با فناوری دیجیتال، همواره این چالش وجود دارد که آیا معماری و طراحی باید پتانسیل آینده گرای فناوری جدید را منعکس کند یا در جهت نشان دادن جهان غیر واقعی کامپیوتر، بوسیله ی فراهم کردن یک محیط واقعی انسانی تلاش کند، تاثیر گذاری دنیای الکترونیک و اطلاعات بر فضاهای معماری فراتر از تاثیرات فرم و تغییر فیگوراتیو باشد و بیش از پیش به سازمان